

kar mrgoli po karpatskih gozdovih. Za medvedji lov v zimskem času je puška brez pomena.

Ko prikobacajo lovci po snegu do skrbno zapahnjene medvedjega ležišča, najprej odkidajo sneg. Nato še le sledi višek lova, igra, radi katere se je sploh podala družba na lov. Eden Hocolov zleze z gorečo bakljo in z dolgim nožem v roki v votlino, ako je pa ležišče pod višino, se spusti vanj po vrvi.

Gre predvsem zato, da drznež z gorečo bakljo od spanja zmedenega medveda iznenadi. Odloči le par sekund. Medved se prav nerodno dvigne in v tem trenutku mu mora lovec zasadi nož naravnost v srce, kakor to opisuje znani pisatelj Karl Maj.

Neroden sunek, maženkostna zguba časa in razdraženi medved napravi hiter obračun. Iz votline bukne včasih pretresljiv krik, udeleženci lova znajo, da se je število Hocolov zmanjšalo za enega.

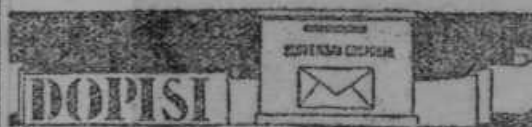
Neuspeh lova na opisani način je nekaj zelo redkega. Navadno odjekne iz medvedjega brloga zmagoslavni krik Hocola in koj za tem se spusti ostala družba v duplo. Zaklanega medveda povežejo z vrvmi in ga potegnejo s skupnimi močmi iz jame. Iztrebijo ga še toplega, tace mu zvežejo preko kola in pet krepkih mož komaj spravi odraslo zver s hriba v dolino. Plen in nagrada Hocola na lovu je srce, katerega si privoščijo v prepričanju, da se bo še bolj ojunatil za prihodnost.

Med hocolskimi medvedjimi lovci so možje, kateri so zaklali v svojem doživljaju polnem življenju nad 100 medvedov. Eden najbolj sloviten lovec je pred meseci umrl v bližini Dorne Vatre v visoki starosti 98 let. Z nožem je ubil 258 medvedov. Zadnjemu je upihnil življenje, ko je bil star 81 let. Neki Cornel Vlaicu, ki ima na vesti 188 medvedjih življenj, je star 70 let in se upa vsako leto nad medvede.

Hocolski način medvedjega lova si prihajajo ogledat najimovitejši Francozi in Angleži.

Karpatski medved je rujav ali črn. Po koncu stoji je visok 1.70 m in mnogo bolj divji nego ostali njegovi evropski tovariši. Karpatski medvedi so se

zelo razmnožili med vojno, ko jih ni nikdo preganjal. Njih število cenijo na dobrih 10.000 komadov.

Fernico nad Mufo. Dozdevno smo zaspali; da ne bo res kdo dejal, se oglasimo v našem »Slovenskem gospodarju«. Kje naj začnem? Na planincih solnce sije, ko dolince megla krije. In res je tako. Solnce sije, rožice cvetijo (marjetice, celo vrbove mačice in druge) in ptički pojo. Pred Božičem smo imeli dva tedna tako krasne dneve, da smo dejali: »Velikanoč se bliža.« Na višini 1000 m so kopali dva dni pred Božičem krompir (samorasien). Bilo ga je še precej. Včasih je bilo nad 30°C toplote, kar je v zimskem času redkost, posebno še na tej višini. Nekaj dni po praznikih nas je sneg pobeil, pa le tako za šalo. Potem pa je bilo spet lepo vreme s solncem, le manj toplo je bilo. Vendar pa imamo lepše, kakor dolinci, ki jih ne moremo gledati z naše višine, ker jih je pokrivala gosa in neprodurna megla, kamor solnčni žarki ne »pokukajo«. Lansko leto smo si že smučji obdrgnili o tem času, letos pa so se naši fantje bali, da jih sploh ne bodo imeli na nogah. Bomo pa kolese naredili na dilce, saj bo tudi šlo, če že ne gladko, pa hrapavo, kakor gosi. — Naši možje so dne 6. t. m. zborovali v Šoli, da se pomenuje o občinskih zadevah, ki nas zdaj precej skrbijo. Vsekakor je želja vseh, da ostane naša občina zase s priključitvijo enega dela sosednje občine, in to z ozirom na terenske razmere. Upajmo, da bo sklep in želje naših občanov kr. banska uprava vpoštevala.

Romašnik. Vkljub denarni krizi in vladajočemu materijalizmu so še srca, ki ne preslišijo klica: »Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze!« Tudi božičenci, ki jo je priredila tukajšnja osnovna šola, je doprinesla javnost vso pazljivost ter je k donosu šolske prireditve prispeval domači krajevni šolski odbor 1000 Din, sresko načelstvo je nakazalo Šoli 296 Din, Ciril Metodova družba v Ljub-

ljani pa je pomagala z lepo svoto 1000 Din. Vsem darovalcem bodi v nagrado in zahvalo zavest, da so pričarali v mlada srca odsev božičnega veselja.

Huše pri Mariboru. Zvonovi ruške cerkve so se oglasili dne 12. t. m. in naznanili tužno vest, da je preminula trpeča žena, skrbna mati, blaga duša in vrla gospodinja Marija Seifried v starosti 59 let. Prišli so sosedje, sorodniki in prav veliko drugih ljudi iz cele fare, da jo spremijo na zadnji poti ter vsaj nekoliko utolažijo težko prizadete sinove. Rajna mama je pretrpela poleg svoje dolgotrajne bolezni prav težke izgube v svoji hiši. Leta 1928, ko se je hiša pripravljala na sveti božični dan, se ji je zgrudil v naročje mož, za katerim je plakala vsa hiša, ker je izgubila vnetega gospodarja, daleč na okrog znanega Dolnika. Užaloščena žena je od velike žalosti legla v posteljo, v kateri je ležala blizu celo leto. Nato jo je zapustila edina hči Micka, katera je odšla v kamniško faro na lepo in ugodno Čičekovo posestvo. Tako se je žalost v hiši spet ponovila in zadela Dolnikovo gospodinjico. Edina pomoč bi ji bili sedaj sinovi, od katerih sta dva morala k vojakom. Težko zadeta mati je ležala nad eno leto v postelji; stregla sta ji dva sinova poleg pridne služkinje. Posebno težki so ji bili zadnji dnevi, ko vsled hude vodenike ni mogla ne ležati in ne sedeti. Še je klicala dva sina iz tujine, pa nista mogla dospeti niti na pogreb. Prav iskreno se zahvaljujemo onim, ki so ji pomagali v bolezni, zoročnikom, prijateljem in znancem, ki so se brigali za rajno, gg. duhovnikom za lep spreved, vsem pevcem in darovalcem lepih vencev in cvetja ter sploh vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Iskreni: Bog plačaj! Rajna mamica naj počiva v miru!

Fobrežje pri Mariboru. V nedeljo dne 22. t. m., z začetkom ob 9. uri dopoldne, se vrši v dvorani gostilne Seifried, preje Simonič, redni občni zbor Pogrebnege društva. Člani iz

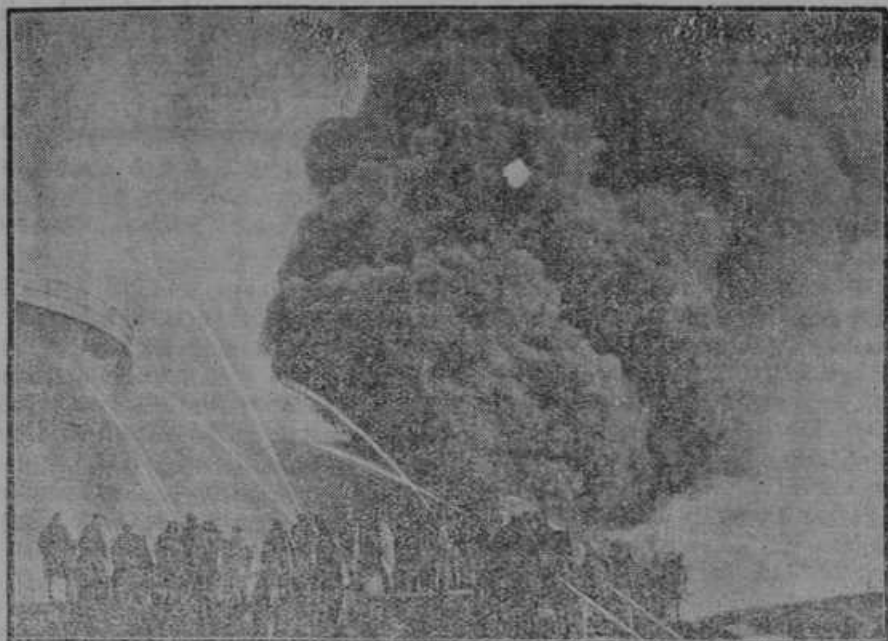
Posekati so morali te gozdove, zgraditi ceste in pota, da je sploh šlo delo naprej.

Ruski sovjeti naglašajo, da je trajala gradnja Panama prekopa 9 let, Suezškega 10 let, ta najnovejši sovjetski Kareliški kanal je bil dogotovljen v 1 letu.

Velik pomen prekopa leži v direktni zvezi kul. Arhangelsk v Belem morju z Leningradom. Prevoz po prekopu bo trajal kvečjemu 3 dni; doslej so morale ladje voziti okoli cele norveške obale in je sedajna pot skrajšana za dva tedna. Z novim kanalom je otvorena tudi pot skrajšana za dva tedna. Z novim kanalom je otvorena tudi pot skrajšana za dva tedna. Z novim kanalom je otvorena tudi pot skrajšana za dva tedna.

peljana, njen zapeljivec pa, ki sedi danes na zatožni klopi, je postal njen morilec. Koliko krivice je storil ta mož svoji ženi, tej nesrečni deklici, njeni obžalovanja vredni materi, njenemu bratu, ki pa, vrnivši se kot neomadeževan častnik s častjo z bojnega polja domov, sramote svoje družine ni prenesel, ampak je z obupanim srcem zapustil dom in mater. Izginil je že pred meseci, nobenega sledu ni več za njim. Vse to ima obtoženi na vesti. No, in kaj se je dogodilo pred umorom? Čeprav je bila, kakor so izpričali posli, gospa Colnarjeva umorjeni prepovedala, iti zopet na ples, je Katrica Bogatec ponoči ušla iz hiše, najbrž na prigovarjanje obtoženčeve in z njegovo pomočjo. Medtem pa se je z deklico zgodila velika isprememba. Ona, ki je bila zapeljana od svojega gospodarja, je izgubila sveti čut za žensko čast. Začela se je spogledovati tudi z drugimi moškimi. V vas so prišli vojaki, kakor je po vojni večkrat navada. Vojaki niso imeli več kaj opraviti, reda ni bilo nikjer več; tako so pa. uganjali nespodobnosti. Plesov ni hotelo biti konec, dekleta so zdvijala; in ena naj-

bolj noroglavih je bila Katrica Bogatec. Neizpodbito dokazano je, da je izbruhnila v obtožencu divja ljubosumnost. V noči, ko se je izvršil umor, se je obnašal na plesišču neugnano, iztrgal je Katrico iz rok plesavcem, začel pretep, grdil deklico, nazadnje pa ga je, ker je šel le predaleč, Katrica Bogatec, ki je bila zelo vročekrvna, udarila po obrazu in mu zaklicala: »Jaz te ne maram več, ti osel stari!« Tedaj je zavpil nad njo, da ji bi je zadnja ura, in je začel iskati svojo hrastovo palico. Dekle je v smrtnem strahu zbežala, Colnarja so nekaj časa še držali, nato pa se jim je iztrgal. Dve priči, ki sta tekli za njim, je sunil v steno; saj je močan ko medved. Nato žalibog niso več šli za njim, in tako se je zgodila nesreča. Dokazano je, da Colnar tisto noč ni bil preveč pijan; izvršil je to strahotno dejanje pri zdravi pameti. Da ni bil pijan, se vidi tudi iz tega, da deklice pri studencu ni le davil, ampak je tiščal njeno glavo v vročo vodo tako dolgo, dokler ni bila mrtva. Navadno traja tri minute, da sta utapljavači se in obešenec mrtva. Katrica Bogatec je bila nežna, vendar pa krepka deklica;

V bližini angleškega mesta Liverpool se je užgal tank s 380.000 litri bencina.

Pobrežja, Tezna, Zrkove, Marija Brezje in Do-
goše iskreno vabljeni na obisk.

Št. Peter pri Mariboru. Božične in novolet-
ne praznike smo praznovali v tistem božičnem
veselju in z željo, da bi novo leto prineslo
nam srečo in blagoslov pri gospodarstvu in
da bi nam Bog dal zopet dobro letino in da
bi se uresničile naše tihe in skrite želje. Cer-
kvene svečanosti je povelečevalo tudi lepo pe-
tje cerkvenega pevskega zbora. — Vinska kup-
čija se je že pričela razvijati ter kupci že pri-
hajajo. Pa so nam tudi dobrodošli, ker denar-
ja vedno potrebujemo. — Tudi naša šentpe-
terska posejlnica in hranilnica je znižala ob-
restno mero. Naša posejlnica uživa veliko
zaupanje, zlasti radi tega, ker vloge tudi iz-
plačuje; ima na razpolago dovolj gotovine,
ker se krog vlagateljev vedno večja. Sploh se
držimo gesla »Svoji k svojim.« — Občinski
proračun še vedno ni sestavljen, niti razpelo-
žen na vpogled.

Svečina. Za božičnico revnim učencem tuk-
šole so darovali: po 50 Din: gg. Ivan Šerbinek,
Vrtiče, in pred. g. prelat Zöhrer, Svečina; po
30 Din: gg. Franc Wagner, Heideberg Avgust

in Paskolo Julijana; po 20 Din: gg. Ozebek Pe-
ter, Ferk Ivana, Hübler Matija in Ferline Jo-
sip; po 15 Din: gg. Hauptman Ana, Vressner
Marija in Albrecht Karl; po 10 Din: gg. Agata
Falke, Josip Vračko, Leber Ivan, Udovič Pa-
vel, Franc Gaube, Jože Šerbinek, Ivan Kren,
Danko Franjo, č. g. Časl Franc, dr. Dobaj M.,
Dreisiebner Franc, Budihna Ivan, Ana Arh,
Josip Zöhrer, Šerbinek Alojz, Gaube Emanuel,
Petz Ludvik, Trobas Karl, Granam Rudolf,
Jamnik Ivan, Gamzer Ivan, Cilenšek Jurij,
Gamzer Julijana, Smonik Maks, Jaunik Ivan,
Kühner Karl, Konjiček Frančiška, Maurič Ju-
rij, Jamšek Marija, Menhart J., Deutschmann
Ivan, Divjak Antonija, Kramp Matija, Rojko
Antonija, Radl Neža, Slanič Terezija, Paskolo
Jože, Marija Kren, Dobaj Ivan; manj kot 10
Din: gg. Gaube L., Gartner, Kovačič Tomo, Ju-
dar Ivan, A. Feichtinger, Ivan Dreisiebner, F.
Rat, Harič Franc, Divjak Franc, Pahernik Iv.,
Walldhuber E., Cilenšek Franc, Hamerl Zofija,
Šerbinek Ivan, Ivan Klarič, Domitner, Wald-
huber Marija, Jarc Leopold, Marija Elšnik,
Eliza Rojko, Potrč Vinko; manj kot 5 Din: gg.
Požauko, Elšnik I., Gselman Ivan, Požgan M.,

Mukenauer Ivan, Marko Fr., Mulec Fr., Ko-
žuh A., Razbočan Ivan, Kalher Ivan, Pahernik
Ivan, Laboš, Eilec Ant., Kolarič, Bračko, Wald-
huber, Mukenauer Alojz, Jamšek Alojz, Rent-
meister M., Cilenšek Mihec, Rozman Franc,
Balun J., Jarc Terezija, Franc Marija, Sildeni
feld; poleg tega so darovali: g. Arh Matija
15 m blaga, g. Smonig Rudolf 200 žemelj, g.
Jančič Karl je daroval blaga za deške oblek-
ce v vrednosti 120 Din, g. Straus pa ducat o-
troških kopic. Vsem darovalcem izreka šolsko
upraviteljstvo v imenu ubožnih šolarjev: Bog
stotero povrni!

Sv. Anton v Slov. goricah. Zalostno Novo le-
to je obhajala obitelj Kozarjeva v Gor. Bren-
govci. Ležal je na mrtvaškem odru, spreviden
s sv. zakramenti, prevžitkar sivolasi 78letni
starček Matevž Lorenčič. Bil je vseskozi de-
laven in skrben gospodar ter tudi zvest na-
ročnik »Slovenskega gospodarja«. 23 let je bil
zvest občinski predstojnik in pozneje še obč.
svetovalec, dokler ni popolnoma obnemogel.
Bil je pa tudi dober oče svojim otrokom; imel
je s svojo pred tremi leti umrlo ženo to srečo,
da se je njuna najstarejša hčerka posvetila
redovniškemu stanu, v katerem že več let
streže revnim bolnikom. Tudi ona si je štela
v srečo, da je še pravočasno prihitela iz rad-
gonske bolnice ter svojemu blagemu očetu iz-
kazala zadnjo čast. Kako je bil rajni priljub-
ljen, je pričal njegov krasen pogreb, ki se je
vršil dne 2. januarja. Vse je prihitelo, mlado
in stero, od blizu in daleč, da spremlja bla-
gega pokojnika na zadnji poti. Hvaležna srca
vseh domačih izrekaajo prisrčno zahvalo g.
župniku za tolažilne besede pri odprtem gro-
bu, kakor tudi pevskega zboru za ganljive
žalostinke. Z Bogom, oče blagi!

Negova. Da se je gospodinjski tečaj, kate-
rega je priredilo, odnosno od oblasti izprosilo
tukajšnje katoliško prosvetno društvo, mogel
vršiti, gre vsekakor posebna zahvala tudi g.
dr. Lastavec Francu, profesorju pri Veliki
Nedelji, kateri je kot generalni pooblaščenec
veleposestnika g. Trautmannsdorff izposloval
in dal grajske prostore s kuhinjo ter potreb-
nim stanovanjem za obe gg. učiteljici brez-
plačno na razpolago; povrh je pa nudil vsa
na gospodinjskem tečaju potrebna drva z do-
vozom ter dovoz vode brezplačno.

seveda se je branila z vsemi svojimi močmi. To
so pokazali še sledovi pri studencu. Stopinje ob-
toženčeve pri studencu so neizpodbitno dokaza-
ne, bile so še čisto sveže. Na vrtu so našli njegov
klobuk in njegovo raztrgano zavrtno ruto. Ob-
toženec ni tekkel za umorjeno iz gostine narav-
nost po cesti, ampak jo je udaril za njo po bliž-
njici, da ji je prestregel pot. S hitrim tekom je
bil deklico prehitel. Svojo žrtev je čakal pred vra-
ti, ki vodijo na pot do studenca. Hitel je za njo
po vrtu in je izvršil svoje dejanje. Jasen dokaz za
to so sveže stopinje, odtrgana zavrtna ruta in
klobuk, ki so ga našli pri studencu. Dve pričli,
Meden in Jeras, sta s prisego potrdila, da sta na
poti domov opazovala, kako je tekkel Colnar za
Katrice Bogatec. Da je bil obtoženi v tej noči, ko
se je ples pričel, skoraj popolnoma trezen, je do-
kazano. Seveda sta ga našli hlapca proti pol šesti
uri zjutraj pred njegovimi hišnimi vrati zelo pi-
janega. Pri njem sta stali dve prazni steklenici
za rum, ki ga je bil kupil že v gostilni, predno je
bil odšel, in ga skrtil v žepu svojega plašča. Naj-
brž se je napil poguma in se po svojem strahot-

nem dejanju, ko se mu je zbudila plašna vest,
zopet zatekel k steklenici ter se najprej ni upal
stopiti v hišo.»

S tem, je rekel državni pravdnik, je dokazov
dovolj, in je predložil svojo strogo sodbo. — Bra-
nillec je govoril zelo slabo. Njegovo prizadevanje,
da bi omajal dokaze tožiteljeve, ali jih vsaj osla-
bel, je izpodletelo.

Obtoženi je rekel na koncu: »Jaz Katrice Bo-
gateg nisem umoril. Pretepsti sem jo pač hotel,
ker se je obežala vajakom okrog vratu, zato sem
jo tudi hotel prestreči. Toda bila je urneja ko jaz.
Ni je bilo. Jazen sem bil tako zelo, da sem segel
po steklenici in se napil. Več ne vem. Če naj bom
obsojen, tedaj prosim, ne obsodite me v ječo, kar
bi bilo zame hujše ko smrt. Smrti pa se ne bojim.
Moja dobra znanika je iz bojnih poljan.«

Porotniki so odšli v posvet. Sodni sluga je
zaprl za njimi vrata. V posvetovalnici je postavil
pred porotnike pivo, seltersko vodo, obloženih
kruhov, cigar in cigaret. To je bil njegov postran-
ski zaslužek.

Dalje sledi.

relija je neobljudena
provinca, katero po-
krivajo še pragozdovi
in je posuta z jezeri.
Dežela je bogata na
lesu, na podzemeljs-
kih zakladih, na kožu-
hovini in to bogastvo
bo mogoče izrabiti le
sedaj, ko je s preko-
pom omogočen pro-
met.

Društva sv. Ane
 (Marijanske kongregacije za
žene) imajo zdaj edini in
najboljši pripomoček v mo-
litveniku:
**Sveta
mati Ana.**
 Cena od 32.— do 52.— D.
 Pot različnih vezav.
**TISKARNA
SV. CIRILA, MARIBOR**

Dovršena ženska lepota

se ne more doseči v 3 dneh, ampak samo z rednim negovanjem kože, las, ust in zob. V to svrhu je potrebno, da se negujemo sistematično stalno z

enim in istim medicinsko zanesljivim sredstvom, ker z večno menjavo sredstev se lahko dražijo kožni organi. Zato dobro store tisti, ki ostanejo pri medicinsko zanesljivih Fellerjevih Elsa proizvodih: Fellerjeva kavkaška Elsa-pomada za zaščito obraza in kože, Fellerjeva močna Elsa-pomada za rast las (2 lončka ene pomade ali po 1 lonček obeh pomad fran-

ko 40.— Din), Fellerjeva Elsa-mila zdravja in lepote (7 vrst: hlifono mlečno, krem-milo, glicerino, rumenjako, boraksovo, katranovo ter za britje), 5 komadov raznih Elsa-mil franko 52.— Din, Elsa-Shampon, Elsadont-krema itd., pošilja po pošti lekarnar Eugen F. Feller, Stubiča Donja, Elsatrg 341, Savska banovina. Odoobr. od Min. soc. pol. i nar. zdr. 5p. br. 509 od 24. III. 1932.

Sv. Urban pri Ptujju. Preteklo leto je bilo ljudsko gibanje kaj živahno. Rojenih je bilo 41 dečkov in 38 deklic, poročenih 31 parov, umrlih 76, 4 so se ponesrečili, 1 zmrznil, 3 je povozil avto in 2 sta se sama končala. — Na novega leta dan je bil občni zbor bralnega društva, ki je zopet začelo živeti, in vabi v svoje okrilje vse, ki so dobre volje in krščanskega duha. — Podobarji Sojč, Šket in Golob so nam pod podstvom konservatorja dr. Steleta prenovili veliki in Marijin altar v veselje vseh dobrih vernikov in res strokovno. Sodba dr. Steleta se glasi: »Renovirani altari so zgovoren dokaz za to, kaj se lahko doseže s pravilnim delom pri navidez malopomembnih cerkvenih opremljenih. Celota učinkuje sedaj res dostojno in deloma kar odlično.« — Ljudje se v teh težkih časih oklepajo krščanskih listov in hočeje vsi mnogobrojni naročniki ostati zvesti »Slovenskemu gospodarju«.

Polenšk. Pretečeni terek se je vršila skupna seja g. župnika, gg. županov in občinskih odbornikov iz cele polenske župnije. Razpravljalo in razmotrivalo se je o razširitvi občine. Mišljenje in želja vseh je, da je najbolje, da ostane obseg nove velike občine osemilje domače župnije. Napačno pa bi bilo kako deljenje in trganje dosedanjih mej. Upamo, da bodo naši predlogi upoštevani, ker s tem si olajšajo veliko dela oblasti in tudi občine. To ne glede na to, ali dosežemo celotno število 2000 duš ali ne. Želimo in prosimo, da ostane naša stara farna meja tudi zanaprej meja skupne obsežne občine Polenšk.

Polenšk pri Ptujju. Spet je eno leto za nami. Leto preizkušanj, gospodarskih težav in trpljenja. Nočemo niti razpravljati o tem, kar nas je v letu 1932 razočaralo. Želimo le, da bi sedanje leto bilo boljše in srečnejše. Hočemo objaviti nekaj novic še iz starega leta, da bi kdo ne rekel, da se je polenski dopisnik v lanski suši posušil. Ne, počuti se še prav dobro in samo želi, da bi ga ta meglena zima ne vzela, ker tako potem upa, da vam bo še dosti novic poročal v tem letu v dragem nam »Slovenskem gospodarju«. — Pred in za božične praznike so nam zvonovi vedno naznanjali, da se naši farani pogosto selijo iz te doline solz. Na srčni vodeniki je umrla Marija Zavec iz Hušaka. Vdova Ana Majcen iz Polenec, stara nad 70 let, je podlegla težki, večtedenski boleznini. Na Štefanovo pa smo ob obilni udeležbi faranov spremili na poslednji poti daleč okoli znanega kovača Franca Vičar iz Braclavec. Težka srčna hiba ga je spravila v hladni grob. Z njim sporedno so tudi nosili krsto šele 22letne Lize Janžekovič iz Polenec, katera se je zastrupila z arsenikom. Bog ji bodi mili sodnik. Vsem v lanskem letu preminulim večni mir in pokoj! Smrt je torej v lanskem letu imela pri nas obilo žetev! Letna bilanca kaže, da jih je več odšlo v večnost, kakor pa prispelo v to solzno dolino. Še bolj čudno pa je, da smo imeli le šest parčkov poročenih. Gotovo tudi znamenje časa in njegove stiske. Bog daj, da bi bilo v tem letu vse boljše in srečnejše, kar vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja« polenski dopisnik iz srca želi! — Še le par dni je minilo, kar smo prestopili prag novega leta in že smo pokopali 2 starca: Filipa Hofnik in Ivana Zelenko, oba iz Hlapo-

nec. Prvi je bil blizu 90 let star, drugi okoli 70 let. Ta je bil močne narave, pa tudi hrust pri izdiranju bolečih zob. Marsikatero jokajočo ženo in milo otožnega možakarja je rešil neprijetnega zobobola. Bil je v tem poklicu pravi mojster. Pa ne, da bi kdo rekel, da smo Polenšani spravili vse starce pod rušo. Kaj še! Še živijo stari očanci. Tam nekje v Polencih živi mož, ki je prav te dni dovršil 90. leto. In še se dobro počuti. Z zamosem govori, kako se je nekaj v starih časih junaško boril proti Italijanom. Pa še več starcev premoremo, katerim vsem želimo, da bi bili vsi dnevi njihove jeseni srečni in zadovoljni!

Veržej. Kljub splošni krizi napredujemo! Lani sta bila poročena dva para, pokopanih je bilo 10 oseb, krščenih pa 22 novorojenčkov, večinoma dečkov, bodočih šicarjev. Sv. Štefan nam je tudi spremenil tam v megleni Ljubljani nekje našo vsem priljubljeno gđ. učiteljico Vičičevo v gospo Vybichal. Obilo blagoslova in zadovoljnosti! Tudi naše vrle cerkvene pevce moramo pohvaliti. Toliko so lani povzdignili naše cerkvene slovesnosti in praznike s svojimi lepimi in zmirlaj novimi pesmicami! Še celo dveh latinskih maš se niso ustrašili in jih nam podali v splošno zadovoljnost. Tudi to je za tako majhno farico in cerkvico, kot je naša, velik napredek in zato je naša cerkvica od faranov rada obiskovana. Pevci pa naj ohranijo še zanaprej svojo dobro voljo za čast in povzdigo službe božje, da si bodo z njo zaslužili vstopnice k nebeškemu koncertom.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 4. januarja je umrl v Bučevčevih bivši kmet in ugleden mož Franc Štibler, star 80 let. Zadnji čas je bil pri svojem sinu, restavraterju v Mariboru. Tam je zbolel in ker ni bilo upanja, da bi okreval, ga je dal sin iz Maribora prepeljati eden dan pred smrtjo v rojstno vas, kjer je, previden s tolažili sv. vere, v navzočnosti svojih otrok umrl in bil dne 6. t. m. slovesno pokopan na domačem pokopališču v Križevcih tik svoje že pred 30 leti umrle žene. Naj počiva v miru! Rodbini iskreno sožalje!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Kot smo slišali iz oznanila v cerkvi na dan Novega leta, je v letu 1932 v naši župniji zagledalo luč sveta 33 otrok, smrtne kosa jih je pokosila 19, v dosmrtno zakonsko zvezo pa je bilo pred domačim oltarjem zvezanih 10 parov. — Na Štefanovo so nam naši fantje in dekleta pripravili prav prijetno razvedrilo. Na društvenem odru so namreč igrali smeha polno burko »Anarhist« ter poučno spevoigro »Srce in denar«. Da so zraven še tudi zapeli in zabrenkali, se razume. Tekom januarja pa bodo pripravilo društvo pretresljivo zgodbo »Kajna«, ki slika trpljenje in bol naših zaslužjenih Primorcev. — Staro leto je šlo v zaton neskončne večnosti in ž njim vred njegove radosti, a tudi težave ter bridkosti, ki jih sedanji čas seka v naša srca. Ni nam znano, kakšne preizkušnje nas čakajo v tem letu. Eno pa je gotovo: Če bomo zvesto hodili po poti, ki nam jo očarjajo naša katoliška načela, ničesar se nam ni treba bati!

Kostrivnica pri Slatini. Božji poslanik, angel smrti, je priplaval z nebnih višin ter je odvedel s seboj dne 7. t. m. Franca Ogrizek, vulgo Hrup. Rajni je bil daleč na okrog znan

in priljubljen kot dobričina in veliki šaljivec. Bil je obenem mož verskega prepričanja. Lepo je vzgojil svojih deset otrok, ki so vsi vzorni člani Marijine družbe in cerkveni pevci, sin Štefan pa marljivo opravlja cerkveniško službo. Pred leti si je rajni postavil novo lepo hišo na bližnjem hribu, na vrhu pa res prijazno zidano gorco, ki se daleč na jug vidi. Hrupova gorca, tako jo nazivljajo. Lanskim zimo je bil rajni premagal težko in nevarno bolezen ter je bil zopet vedno židane volje, a pred mesecem dni si je na potu iz hleva v hišo zlomil nogo. Zdravil se je v belnici, pred nekaj dnevi se mu je zastrupila kri, prepehjan je bil v Kostrivnico, že blizu doma pa je za vedno zaspal. Kakšna žalost, ko so domov pripeljali mrtvega družinskega očeta. — Tekom enega leta je Bog poklical iz naše župnije že šest skrbnih gospodarjev po plačilo v svoj nebeški dom, kjer ni trpljenja, ampak večno veselje. Mi pa prosimo za vse rajne: Usmiljeni Bog, daj jim večni mir in pokoj!

Podčetrtek. Veselje in žalost. Dne 6. t. m. se je poročila tukajšnja župljanka in tržanka, krščanska in vzorna mladenka, gđ. Ivanka Čokl, hči tukajšnjega trgovca in tržana g. V. Čokla z g. Andrejem Golež, podpreglednikom finančne kontrole. Dobrim poročencem naj Bog da obilo sreče in blagoslova! Drugi dan 7. januarja pa so zapeli zvonovi župne cerkve žalostno pesem ter oznanili, da je zatisnil oči za vedno naš mladen in dober tržan g. Jakob Krajncan, pekovski mojster in posestnik. Izbičan po hudem telesnem trpljenju in previden s sv. zakramenti je mirno izdihnil. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala požarna bramba in mnogo tržanov ter dobrih prijateljev. Pokojni je bil naročnik »Slovenskega gospodarja« in krščanski mož. Naj uživa večni mir! Preostalim pa naše sožalje!

Dobova. Krajevni odbor Rdečega križa ima v nedeljo dne 29. t. m., ob 9. uri dopisane, v prostorih gostilne Kramer svoje redno letno skupščino. Ta skupščina bo zvezana s proslavo zimskega dne Rdečega križa v spomin ustanovitve Srbskega Rdečega sedaj Rdečega križa kraljevine Jugoslavije. Vljudno so vabljeni vsi redni in podporni člani, prijatelji društva, zastopniki občin in zastopniki in člani vseh tukajšnjih društev. — Odbor.

Pišec. Tega še vam pa nisem povedal, gospod urednik, da smo na občnem zboru Kat. prosvetnega društva pred Božičem krstili našo novo dvorano za Slomšekov dom. Naj ima ta veliki mož za 70letnico smrti tudi v naših Pišecah postavljen spomenik. Hočemo se v tem domu zbirati v Slomškovem in Krekovem duhu ter širiti onomomiki, o kateri pravi Slomšek: Prava vera bodi nam luč, materin jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike. Ker pa si je za naš Slomšekov dom stekel največ zaslug g. Lojze Štrbunc, smoga na občnem zboru imenovali za častnega člana in mu v ta namen v kratkem izročimo diplomo. Naj Pišecani vidijo, da znamo ceniti zaslužne može. — »Guzaj« se je na Štefanovo imenitno postavil. Kdo bi pač mislil, da so naši fantje in dekleta zmorni v tako kratkem času spravili kaj takega na oder. Vsa čast jim! Videli smo pa tudi ob tej priliki, da so naši odri z dramatizacijo povesti »Guzaj« do-

V letu 1933 Vam priporočamo posebno sledeče tvrdke:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška c. 5
podružnici: Aleksandrova 6, Valvazorjeva 5

„Zlatorog terpentinsvo milo“

bili zopet lepo, pr'sino domačo igro. Nič se ni bati, da bi kdo, ki je igro videl, hotel tudi sam postati ropar. Ne! Saj je celo Guzaju žal, da so ga ljudje spravili med roparje in vzklikne: »Teško je človeku z grehi na duši.« In sklene začeti pošteno življenje, a ga prehitijo oblasti in končajo njegovo življenje. V kratkem naše prosvetno društvo igro Guzaj ponovi. Že zdaj opozarjamo na to domačine in okoličane. — Poleg davice, angine, trebušnega katarja in raznih prehlajenj pa se je pri nas razpasla epidemija mešanja črev. Ali ste že slišali kdaj, g. urednik, da bi bil kdo tako nesrečen, da bi se mu zmešala čreva? Veste, to se pri nas dogaja samo pri mladih ženskah. Da se v glavi včasih komu zvrtili, je res, a da se čreva zmešajo, to pa je gotovo nekaj posebnega. Bodo Pišce se slavne, ker bomo znašli novo bolezen! Morda še radi tega oblast ustanovi pri nas zdravniško opazovalnico. To bi bilo nekaj za nas, kajti potem bi gotovo dobili vsaj avtobusno zvezo z Brežicami, če ne železnice same. Pa bodite previdni, g. urednik, in ne izdajte te naše skrivnosti nikomur, da se vam ne zgodi, kot se je zgodilo onemu, ki je goskam pridigal in so vsega obregljale. — Gibljemo se pa tudi pri nas. Saj nas je precej preteklo leto pomrlo in se jih je nekaj tudi na novo rodilo, pa v sladki zakonski jarem stopilo. Umrlo je v preteklem letu 51 Pišečanov. Poročilo se je 25 parov. Je bil velikokrat naš Karlek lušten in vesel. Rojenih pa je bilo 88. Seveda je med njimi nekaj nedobrodošlih, a o teh ne govorimo, da se komu ne zljubi nas posnemati, kar pa nikakor ne bi radi dosegli, ker hočemo to čast pač le sebi ohraniti, da bomo bolj slavni.

Zabukovje. Preteklo leto 1932 smo se tukaj precej gibali. Imeli smo po 34 letih sv. misijon, ki je bil dobro obiskan kljub velikemu snegu. Dne 28. aprila je bila inštalacija novega g. župnika, dne 25. junija pa sv. birma. V župnijski cerkvi in pri podružnici sv. Primoža in Felicijana je okusno in za nizko ceno prenovil veliki oltar g. Franc Zamuda, pozlatar v Križevcih pri Ljutomeru. Prenovil je tudi tabernakelj, krstni kamen, božji grob, Kalvarijo pod zvonikom in veliki križ na pokopališču. Šolske sestre v Mariboru so nam napravile lično nebo, lepo bandero za Marijino družbo in pregrinjalo za prižnico. Mnogo sta se trudila za župnijsko cerkev cerkvena ključarja Miha Allč in Janez Klenovšek, za podružnico na Pokojnem vrhu pa tamošnji cerkveni ključar Janez Božič. Že leta 1931 nam je orgle popravil in napravil nove piščalke g. Brandl iz Maribora. — Letina je bila slaba. Spomladi dolga zima, junija suša, 10. avgusta strašna toča, ki je posebno v vinogradih napravila veliko škodo, nato pa zopet suša. Pa zaupamo v Boga, da nas ne bo zapustil!

Rožni venec.

Običaj, da se moli odrejeno število molitev, je privedel že stare kristjane do tega, da so začeli uporabljati materialne pripomočke pri štetju molitev. Tako je opat sv. Pavel, ki je umrl leta

341 v puščavi Termi, jemal pri ustni molitvi po 300 kamenčkov v haljo, pa je za vsako molitev po enega zavrgel. Kasneje so nizali zrnje ali semena raznih sadežev na vrvice. Taki vencji so se zaradi svoje praktičnosti razširili in začeli so jih izdelovati iz plemenitejših snovi: iz kosti, roga, koral, školjk itd. In po tem so se delili izdelovalci rožnih vencev v Parizu v štiri cehe. Ta obrt je v srednjem veku odlično cvetela in pustila še danes sledove v naslovih; tako je n. pr. v Londonu še danes Paternoster Row (Rožnenska ulica), ker so sedeli v bližini cerkve sv. Pavla izdelovalci rožnih vencev. Na Dunaju je bila še do leta 1840 Paternostergässchen. Pri nas se imenuje rožni venec tudi paternošter, paternaš (belokranjsko), hrvaško krunica, čislo, ružau ali patrica.

Muslimani uporabljajo podoben molitveni pripomoček, ki ga imenujejo: tespih; tega šestokrat imenujejo hrvatske narodne pesmi, češ, da nanj molijo muslimanski starci in žene in da je iz merdžana, to se pravi, iz koral, prav kakor med kristjani. In v resnici so bile korale prav priljubljena snov za paternaš. — Razen rdečih koral so že v 16. stoletju lovili po Črnem morju tudi črne korale; rdeče se dobe še danes v zapadnem delu Sredozemskega morja, v Jadranskem morju do Šibenika, potem na severozapadni afriški obali in na obali Cap Verde.

Z zbiranjem koralov se bavijo posebno Italijani (posebej iz Torre del Greco pri Neapoljskem zalivu), dalje Francozi in Španci. Glavna bivališča imajo po alžirskih, tripoliških, sardinskih, sicilskih in balearskih obalah. Nabirajo se v posebno mrežo in na leto jih dobe 80 do 200.000 kg.

Glavna središča za izdelovanje okrasnih predmetov iz rdečih koral so Genova, Livorno, Neapol. Okrasne predmete so našli raziskovalci tudi v grobovih izpred Kristusove dobe. Takrat so pripisovali rdečim koralam zdravilno moč in zdravniki so jih uporabljali za zdravilo.

Ustanovitev rožnega venca v čast Mariji Materi božji pa ima spet čisto svojo zgodovino.

Raznoterosti.

Kokosova palma. Sleherni, ki je šel skozi tropične kraje, ne more pozabiti tih veličastnih, vitkih dreves, ki se pno 25 do 30 metrov v višino. Dvajset do trideset lepo zelenih listov, ki gredo v dolžino do 6 metrov, tvori krošnjo. Misli se, da uspeva kokosova palma najrajši na obrežnih pokrajinah srednje Amerike, tam da je namreč doma. Danes pa je razširjena po vseh krajih nah toplega pasu, predvsem pa kajpa-

da ob obalah. Za kraje po Južni Aziji in po Indijskem in Polinezijskem otočnem svetu je kokosova palma neobhodno potrebna; brez nje bi domačini ne mogli živeti. — Star indijski pregovor pravi, da se uporablja kokosova palma za 999 potreb. In to je resnica. Kokosova palma da letno 150 orehov, ki so seve ogromni; dalje da snov za mreže, metle, pletivo, vrvi, preproge, palmin premog, kokosov klej, mleko, začimbo, sirup, palmino vino itd. Po Evropi pa se je razširil glavni del kokosove palme, takozvana kopra, to so zrezana in na solncu ali v senci posušena jedra kokosovega oreha.

Kača rešila žensko. V Larnakiju na otoku Cipru je neka ženska iz okolice dvignila v banki večjo svoto denarja in se je vračala v najetem vozu domov. Na samotnem kraju jo je hipoma napadel voznik, jo pobil z udarci po glavi na tla in jo oropal. Onesveščeno je pavalil v neki vodnjak. Baš je hotel zavali težko skalo na njegovo odprtino, ko ga je napadla kača in ga pičila v roko. Na njegovo vpitje so pritekli ljudje, ki so mu nudili prvo pomoč. Medtem so zaslišali iz vodnjaka ječanje. Pogledali so vanj in potegnili iz njega žensko, ki jim je povedala, kaj se je bilo zgodilo. Roparskega voznika so seveda takoj aretirali.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrtletno 9 Din.

SKRIVALNICA.

Kje je tretji igravec?